

[Thorndahl]

sige ideen bag forslaget, men mener, at det er alt for rigoristisk udformet. Det er tilstrækkeligt, at realkreditinstitutterne og de private bygherrer sikres denne finansieringsmulighed, men det bør ikke være et krav. På denne baggrund skal fremskridtspartiet også afvise dette forslag fra det radikale venstre.

Christophersen (V):

De tre forslag, vi diskuterer her i dag, tager jo hul på boligdebatten, men da boligministeren heller ikke i dag kunne sige noget om, hvornår han forestiller sig at han er færdig med sine tanker, eller hvad de mere klart kommer til at indeholde, så er vi i den sædvanlige situation, den, vi har været i det sidste ¾ år, når vi har drøftet boligpolitik, at vi ikke kan få en debat i gang. Det vil jeg gerne beklage endnu en gang, men hvis regeringen ikke er færdig med sine overvejelser – og det forstod jeg, at det var den ikke – så nytter det egentlig ikke meget at have debatter af denne karakter. Det betyder, at de tre beslutningsforslag nu går over i boligudvalget, og så ligger de dér og venter et stykke tid på, hvad hr. Kaj Poulsen og andre har fundet på.

Men jeg vil godt sige nogle enkelte ting om forslagene.

Jeg vil gerne for det første om ideen med de rentefri indeksslån sige, at det jo klart er en tanke, der lægger op til langt større statslige subsidier, end vi nogen sinde tidligere har oplevet inden for boliglovgivningen. Hvem vil købe et rentefrit papir af den type? Det vil selvfølgelig ingen mennesker, som tænker sig fornuftigt om, og derfor er der kun én, der kan overtage den udlånsbyrde, og det er staten. Det drejer sig om ca. 1.400 mill. kr. om året, der udgør 74 pct. af den almennyttige byggekvota, som skal belånes. Det er altså den mængde obligationer, der skal udstedes år efter år, hvis 7.000 almennyttige boliger skal fremskaffes af staten. Det er det første, man skal gøre sig klart, altså en mægtig subsidieforanstaltning. Det – og det ved forslagsstillerne godt – synes vi er en overordentlig dårlig idé; den er vi ikke med på.

Vi tror heller ikke på indekssystemet. Man kan ikke køre indeksslån ved siden af den normale finansieringsform, hvilket vi i øvrigt har fået klarlagt i folketingets boligudvalg

adskillige gange, senest da socialdemokratiet og SF i 1972 havde været så uforsigtige at lave en aftale om det. Nu blev den aldrig nogen sinde til noget, og det kan den nuværende boligminister være lykkelig og taknemlig for. Så ville han nemlig have siddet med et meget stort problem, for så ville han nu have siddet med en række boliger, der var blevet finansieret af den form for obligationer, boliger, som i dag ville have haft færre og færre lejere, fordi indeksslånene har det særlige ved sig, at afdragene vokser i takt med inflationen. De beregninger, der blev foretaget dengang, viste meget klart, at med en inflationstakt som den, vi har haft i de senere år, ville der ikke gå mere end 7, 8 eller 9 år, førend det var mere fordelagtigt at flytte væk fra indeksfinansierede boliger og over til dem, der var finansieret efter det gamle system. Helt bortset fra at det koster en bunke penge for staten, er det principielt en meget betænkelig finansieringsform.

De bemærkninger synes jeg det var rimeligt at komme med, for at forslagsstillerne, det radikale venstre, kan være klar over, at her har vi altså samme standpunkt som de foregående gange, det har været drøftet. Og også som et signal til boligministeren, for det er nyttigt for ham at vide, at hvis de tanker, som jeg forstod på hr. Kaj Poulsen nu ligesom var under udvikling, om end ikke helt afklaret, går i den retning, så har de ikke vores store interesse.

Så er der forslaget om en ændring af realkreditloven. Det er et mere sympatisk forslag, men det er jo et meget omfattende forslag. Det går ud på, at man skal indføre en obligatorisk forhåndslåneordning. Det går ud på, at man skal have kontantlån som den eneste udlånsform. Og det går ud på, at realkreditinstitutterne skal skaffe deres midler ved blokemissioner eller ved direkte indskud, hvad der er noget meget interessant. Jeg ved ikke, om man forestiller sig, at kommuner med overskydende likviditet kan putte penge ind, eller om man forestiller sig, at, hvad ved jeg, organisationer eller fonde eller den slags ting ligesom skal til at benytte det som en slags sparekasse.

Det er klart en betydelig ændring af vores realkreditsystem, man lægger op til her. Det vil vi godt være med til at diskutere, men jeg er enig med boligministeren i, at det er noget, som i den nuværende situation ville være